



انجنیر فضل احمد افغان

کانادا: ۲۷ نومبر ۲۰۱۵م

داستان غم انگیزای از گل‌باغ نیاکان

هموطنان دلسوز من مضمون ذیل را در نومبر ۲۰۰۵م تحت عنوان گل‌باغ نیاکان نظر به شرایط همان وقت و زمان نوشته و به نشر رسانیده بودم و حال در مدت ده سال شرایط تغییر نموده خواستم عین مضمون را با تغییرات لازمه که منعکس کننده شرایط فعلی باشد بشکل ذیل بحضور هموطنان گرانقدر مجدداً تقدیم دارم.

سرزمین آریانا، خراسان و ابدالی که بالاخره در ربع اخیر قرن (19) م با کشیدن خط سیاه دیورند و تثبیت غیرعادلانه سرحدات شمالی با روسیه تزاری در حدود اربعه امروزی بما میراث مانده من آنرا گل‌باغ نیاکان و یا مادروطن می‌نامم. این گل‌باغ که با کوه های شامخ، دره ها و سطوح مرتفع زیبا، دریا‌های خروشان، وادی‌های سرسبز، هوایی گوارا و مهمانوازی آن با سرازیر شدن سیاهین و استقبال گرم افغانی از آنها شهرت جهانی کسب نموده بود و از استقرار سلطنت احمد شاه ابدالی (1747م) بنام افغانستان و قطعات و باغچه های مختلفش که متشکل از رنگهای متنوع با رنگهای مرغوب، عطرهای دلکش، قد و قامت‌های زیبا به خصوص خود با یکدیگر وصل و گل‌های آن با هم گره خورده بودند بنام افغان یاد می‌شوند.

بلی این سرزمین راد مردان تحت سرپرستی باغبانان اصیل از آزادی، استقلال، حاکمیت ملی و ارضی اش الی آخرین رمق حیات حراست و نگهبانی می‌کردند. اما با تأسف مرور زمان مخصوصاً بعد از تاوز بیش‌رمانه اتحاد جماهیر شوروی وقت تعدادی از باغبانان ناخلف که آب از دریائی اغیار می‌نوشیدند با خوشخدمتی برای بادران خارجی خود اجازه دادند که تخم‌های زهر آگین را در گل‌باغچه های زیبا شان پاشیده نه تنها گل‌های مرغوب و معطر افغانی را خشکیده و مضمحل سازند بلکه برای شان اجازه داده شد که با وادار نمودن طوفان‌های سیاه و تاریک دیوارها و باغچه های گل‌باغ را ویران و گل‌باغی را که نیاکان برایشان بمیراث مانده بود ناجوانمردانه یکسره بدشمنان تسلیم و توسط خونخواران و دهشت افکنان و تروریستها که نه مسلمان و نه افغان بودند با دریدن قلب

مادر و یغما بردن هست و بود مادروطن به ماتم سرا و جهنم تبدیل و بار دوش جهانیان نیز سازند و تعداد از گل‌های زیبا را که توسط باغبانان اصیل با صرف میلیون‌ها دالر در داخل و خارج برای باغبانی آینده گل‌باغ نیاکان تربیه شده بودند و در طوفانهای روزگار بیچانده با تخمه‌های شان در نقاط مختلف دنیا پاشیدند.

که در نتیجه در هر کنج و کنار جهان گل‌باغچه‌های با رنگ‌های متنوع از باغچه‌های گل‌باغ نیاکان را بنام گل‌باغچه‌های افغان اساس گذاری و مجبور به تغذی از منابع اغیار نمودند. با آنهم دشمنان سوگند خورده را قرار نگرفته و تعداد دیگری از گل‌های هزاره بنام این و آن از گل‌باغچه‌های نو تشکیل جلاوطن را در مزارع خود تحت تربیه گرفته و در مواقع مختلف برای رسیدن اهداف شومشان در خارج و داخل کشور بنام باغبانها استخدام و سرنوشت گل‌باغ نیاکان را بدست شان دادند و بنامها مختلف زهر را در عوض غذا بین گلها پاشیدند تا رنگ اصلی شان را که عبارت از هویت افغانی شان است بنامهای دیگر محوه و بتدریج علائق افغانی شان را که با افغانستان عزیز است بکلی قطع و هر چه دشمنان را آرزو باشد عمل نمایند.

به این معنی که داسکنه‌ها و قیچی‌ها را بدست باغبانان ناخلف فریب خورده و خودکش بیگانه پرست سپرده که خود ریشه‌های گل‌های اصیلی گل‌باغی را که از نیاکان بمیراث برده بودند و حراست آن از وظایف ایمانی، وجدانی، تاریخی، ملی، اسلامی و اخلاقی شان بود قطع و هر آنچه آرزوی بادران شان باشد کشت و ثمر آنرا دو دسته برای شان تسلیم نمایند.

هموطنان نهایت عزیز یعنی گل‌های زیبایی گل‌باغ نیاکان بدانید که مادروطن عزیز ما افغانستان در این مقطع زمان در حالت بس مهم و دشوار تاریخی قرار دارد یعنی بعد از کانفرانس بن در سال ۲۰۰۱م دشمنان مادروطنما بنامهای مختلف چون زبان، قوم، مذهب و این و آن تخم نفاق را بین اقوام با هم برادر و برابر را می پاشند و می خواهند نفوذ و سلط دائمی خود را از طریق دست نشانده گان خود بنام باغبانان در گل‌باغ نیاکانما و در منطقه تحکیم و ملت مظلوم و ستم‌دیده افغان را که فرزندان یک مادروطن یعنی افغانستان عزیزاند برای ابد غلام و برده داشته باشند.

در اینجاست که ما نباید وظایف ایمانی، وجدانی، اخلاقی و تاریخی خود را در مقابل نوامیس ملی، آزادی، استقلال، حاکمیت ملی و ارضی، شگوفانی و سربلندی مادروطن خود را بیاد فراموشی بسپاریم.

نخیر برعکس خود را جدی تکان داده از خواب غفلت بر خواسته و قلم را بدست گرفته و به جهانیان بخت درشت و صدائی رسا صادقانه و صمیمانه ابلاغ بداریم که ما همه فرزندان نیاکان خود افغانیم و مادروطن عزیز ما که افغانستان عزیز است و از نیاکان بمیراث برده ایم از طی دل و جان به آن ایمان داریم و دشمنان را اجازه نمیدهیم با دسائیس و توطیه‌های مختلف جنایات خود را دوام بدهند و می گویم.

قومی که سر برآه شرف می دهد بیاد

در روز امتحان ملل شرمسار نیست

خلیلی

لهذا از طریق مبارزات مسالمت آمیز و عادلانه الی آخرین رمق حیات آخرین فرد افغان از آن دفاع می نمایم و با حفظ احترام بدین مقدس اسلام، عنعنات، کلتور و فرهنگ افغانی و ارج گذاشتن به منشور ملل متحد و حقوق بشر آزادی واقعی را در عوض غلامی، عدالت را در عوض بیعدالتی، قانونیت را در عوض بی قانونی، مساوات را در عوض نابرابری، دیموکراسی واقعی را در عوض دیموکراسی قلابی، قوای صلح بین المللی و افغانی را در عوض پایگاه نظامی امریکا و نان، لباس و منزل را در عوض توپ، تفنگ و تریاک، باغبانان واقعی افغان را در عوض باغبانان روسی، امریکائی، پاکستانی و اغیار می خواهیم.

ما نمی خواهیم دیگر کلمات محیلانه و فریبنده دشمنان را بشنویم. ما از جهان صلحدوست آرزومندیم که بصدائی مظلومانه ملت با شهامت و قهرمان افغان را که بنا بر وجبیه اسلامی و افغانی مخالف هر نوع عمل غیر انسانی و بشری است و به صلح، آزادی، استقلال، دیموکراسی واقعی و حقوق بشر معتقد است صادقانه لیبیک گفته و با دوستی و

صمیمیت آن گل‌باغ نیاکان ما را که بحیث عضوۀ سالم و وفادار سازمان ملل متحد بود در روشنی علم و معرفت بطرف مدنیت امروزی و آینده سوق و یک کشور نمونه در منطقه و جهان سازند.

بلی این آرزوی مقدس فرزندان اصیل میهن‌دوست و صدیق افغان وقتی برآورده شده می تواند که اولاً رهبران افتراق ملی اختلافات شخصی را کنار گذاشته و منافع ملی را بخاطر خدا و مقدسات فوق منافع شخصی دانسته و به احترام به وثیقه ملی قانون را بدون هراس بالای همه ملت افغان جدی و قاطعانه تطبیق نمایند چه بدون حاکمیت قانون نمیتوان انتظار صلح و خوشبختی را در گل‌باغ نیاکان داشته باشیم و همچنان جوانان با احساس و دانشمند افغان ما که در طول سیزده سال اخیر الحمدالله از فیض علم و دانش برخوردار شده اند و آماده مصدر خدمت به مادروطن اند تحت یک نام واحد افغان بدون هیچنوع حب و بغض و یا وابستگی به احزاب و تنظیمهای نامنهاد درمقابل رهبران افتراق ملی و همکاریانشان استادگی و جدی تقاضا نمایند که اختلافات شخصی خود را بخاطر خدا، روح نیاکان، مادر به خاک و خون غلطیده و بلاخره شکست دشمنان محیل و فریبکار چون طالب، داعش و بادرانشان که حاکمیت ملی و ارضی گل‌باغ نیاکانما را در مخاطره قرار میدهند و میخوانند به اهداف شوم شان بخون افغان در منطقه نزدیک و نزدیکتر شوند کنار بزنند و توجه خود را بحل مشکلات اساسی که عبارت از شکست دشمنان و ایجاد صلح با عزت و دانیمی در گل‌باغ نیاکان باشد متمرکز و مشترکاً با صداقت تام کار نمایند یعنی باتشکیل اجتماعات بسیار منظم و صلحجویانه دوامدار از دولت و نمایندگیهای سیاسی مقیم دول مختلف در داخل و خارج مادروطن عزیز ما تقاضای جدی همکاری در امر ایجاد صلح، تقویه و مجهز نمودن قوای دفاعی افغانستان را در مقابل دشمنان مزدور نمایند و هر یکشان به صدای رسا و بلند شعار بدهند که :

مرا مرگ بهتر از این زندگی

که سالار باشم کنم بندگی

فردوسی

ودست بادست هم داده در عوض تفرقه اندازی و پاشیدن نمک بر زخمها و جراحات گذشته متحداً بر آن مرحوم بگذارند، اشکان یتیمان، بیوه زنان، معلولین و معیوبین را با لطف و نوازش پاک و بروح شهادتی راه حق درود بفرستند با وحدت و همبستگی واقعی بگویند که ما افغان بودیم، افغان هستیم و افغان می میریم و بخداوند بی نیاز سوگند یاد می کنیم و به ملل صلحدوست تعهد می سپاریم که مشترکاً در راه تحقق صلح، آزادی، عدالت، مساوات، قانونیت، دیموکراسی واقعی و احترام به حقوق بشر مطابق هدایات عالی منشور ملل متحد عمل می نمایم و به هیچ قدرتی اجازه نخواهیم داد که بنام این و آن مادروطن عزیز ما را در قید یوغ استعماری خود داشته و بخون ملت مظلوم افغان که کارد به گلونشان رسیده به اهداف شوم خود در مادروطنما برسند.

همچنان برای رسیدن به این مرام عالی وظیفه همه هموطنان گرامی القدر مخصوصاً جوانان امروزی و نسل آینده افغان خواهد بود که با استفاده از فرصت در روشنی علم و معرفت با تاریکی بی دانشی و جهالت مبارزه نمایند یعنی ملت درد دیده و بلا کشیده مادروطن را که در سیاهی بی علمی و بی دانشی بین هم دست با گریبان اند با قلم و کتاب در عوض تفنگ و تریاک آشنا سازند و ثابت سازند که چون باغبانان واقعی و دانشمندان می توانند به همکاری و پشتیبانی کشورهای صلحدوست و بشر دوست تحت سرپرستی سازمان ملل متحد گل‌باغ نیاکان را که غرقه خون و اشک است آزاد و شکوفان سازند و نام فرار از دامن مادروطن به کشورهای اغیار را بر لب نیارند و بگویند که.

ای غرقه خون و اشک تنها وطنم

من جز تو دگر نام نیارم بر لب

ای وا وطنم و اوطنم وا وطنم

(خلیلی)

بلی بخداوند متعال سوگند یاد و تأکید می کنم که یگانه راه نجات مادروطن و شکست دشمنان سوگند خورده وحدت آهنین و شکست ناپذیر ملی و آموختن علم میبانشد که خداوند(ج) آنها بالای بشر فرض گردانیده و راه نجات ملت مظلوم و

بیدفاع مادروطن از بدبختیهای دست با گریبان جز عالمان و دانشمندان بادر، پاک، صادق، با احساس، وطندوست و حاکمیت قانون چیزی دیگری نمیتواند گلباغ نیاکان را آزاد، سربلند و شگوفان در منطقه و جهان سازد.

بنأ این وظیفه تاریخی، اسلامی و افغانی والدین گرامی القدر امروز و فردا خواهد بود که نورچشمان و ارجمندان خود را در لباس علم و دانش آراسته و برایشان درس آگاهی از دسائیس و توطئه های دشمنان مادروطن را از لابلاهی تاریخ مادروطن بی آموزانند و به وحدت، برادری، اخوت، اخلاق حمیده همبستگی و وطندوستی تشویق نمایند تا به لطف و مرحمت ایزد متعال بعد از آزادی مادروطن همه از جوانان روزی بخیر و عافیت بحیث باغبانان واقعی مجهز به علم و معرفت گلباغ نیاکان که اکثر گلباغچه های آن خرابه ها تبدیل و به مزارع بته های خاردار (جنایتکاران) و زهر (تریاک) تبدیل گدیده اند مجدداً گلباغی سازند که نه تنها مایه شادمانی روح نیاکان و شهدای راه حق باشند بلکه افتخار و سربلندی فرد فرد نسلهای امروزی و فردای افغانستان عزیز و جهانیان نیز باشند. یعنی با زحمات خستگی ناپذیر و متداوم گلباغ نیاکان را از قید یوغ اجانب آزاد و گلباغچه های آنرا چنان پرورش دهند که برای همیشه شگوفان، زیبا، معطر، سربلند و سرافراز در جهان باشند.

در پایان کلام، خواهش بسیار محترمانه من از قلمبدستان دانشمند این است که در این موقع خطیر که دشمنان گلباغ نیاکانما در تلاش تطبیق دسائیس و پلانهای خطرناک میباشند و میخواهند از سیاست قدیم انگلیس یعنی تفرقه اندازی به اهداف شومشان برسند لطف نموده الی آزادی مادروطن و برقراری صلح در مادروطن از نوشته های انتقادی و تخریش کننده که باعث ایجاد اختلافات بین هموطنان میشوند اجتناب و در عوض توجه خود را به موضوعات چون وحدت ملی و ایجاد صلح و آزادی گلباغ نیاکان از بدبختیهای دامنگیر امروزی و حرکت بطرف فردای امیدبخش معطوف سازند و نیز پیام من برای نسلهای جوان امروزی و فردای هموطنم مخصوصاً جوانان داخل مادروطن که بنابر جبر زمان شکار دسائیس و توطیه های دشمنان مادروطن عزیز شده اند و میخواهند آغوش مادروطن ای را که در دامان پرخونش تربیه شده اند ترک میکنند خطاب مرحوم استاد خلیل الله خلیلی را بحضور شان پیشکش و صمیمانه خواهش مینمایم که لطفاً به شعر استاد و شاعر نستوه و بینظیر مادروطنما توجه و عمل فرمایند.

پسرم چشم و طن بسوی تو باز است هنوز

مملکت را بتو صد گونه نیاز است هنوز

قوم را جانب تو دست دراز است هنوز

فرصتی خدمت تو دورو دراز است هنوز

خلیلی

خداوند نگهبان گلباغ نیاکان و ملت ستمدیده و مظلوم افغان باشد

آمین یارب العالمین